

Cobi es vol posar els esquís

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, editorial, 14.01.10

L'Ajuntament de Barcelona, per boca del seu alcalde, Jordi Hereu, ha adquirit un gran compromís públic a l'anunciar que la ciutat presentarà la seva candidatura als Jocs Olímpics d'Hivern del 2022 sota l'etiqueta Barcelona-Pirineus. La ciutat sap de sobres que aspirar a un esdeveniment d'aquestes dimensions requereix lideratge, tenacitat, planificació i capacitat de maniobra per contrarestar l'oferta dels adversaris. Si a més a més, com és el cas, la ciutat que promou els Jocs es troba a més de 150 quilòmetres de la neu, està obligada a vendre molt bé la idea, com va fer Torí al seu dia, perquè sigui tinguda en consideració.

No cal explicar gaire als ciutadans de Barcelona quins són els beneficis que reporta l'organització d'uns Jocs, però sí que convé fer-ho segurament als d'aquells llocs que presumiblement estan cridats a acollir les proves a l'aire lliure. Les contraprestacions en matèria d'infraestructures, turisme i projecció exterior serveixen per a una millor articulació del territori, però afecten també la conservació del medi ambient i la utilització dels espais, i això ha de ser explicat. Tot plegat s'ha d'unir al fet que, en els últims anys, l'oferta de les estacions de neu catalanes ha quedat endarrerida i en clar desavantatge davant de les àrees limítrofes, que han disfrutat del suport de la iniciativa pública. En suma, considerar la presentació d'una candidatura olímpica ha de ser l'antítesi de la improvisació i de les servituds electorals. És a dir, que el projecte Barcelona-Pirineus no pot ser quincalleria a les campanyes que s'acosten –les autonòmiques, primer, i les municipals, el 2011–, sinó tot

un desafiament de llarg recorregut que vagi sumant com més complicitats millor.

L'anunci fet per Hereu tampoc pot ser el punt de partida d'un conflicte que espatlli la convivència de Catalunya i Aragó. Aquesta no seria la primera ocasió en què dues candidatures espanyoles competeixen –Jaca ja va competir amb Granada, i Sevilla amb Madrid–, i denotaria falta de maduresa política convertir les aspiracions olímpiques de Barcelona-Pirineus i Saragossa-Jaca en l'origen d'una disputa. Tal com es va dir al seu dia de Madrid amb relació a la candidatura de Sevilla, està mancat de tota lògica imaginar que la successió de candidatures d'un mateix lloc pot bloquejar la presentació d'unes altres amb idèntic dret a disputar la carrera.